

III. HLEDÁNÍ PRAVDY - 1. Je Ježíš Bůh?

Výklad Bible, že “Ježíš není Bůh”, je nesprávný, protože odporuje Písmu.

Takový nesprávný výklad je například v případě Svědků Jehovových založen na zdůrazňování veršů Písma, které mluví o roli Ježíše Krista v Božím plánu spásy – člověk, služebník – a ignorování nebo překrucování významu veršů, které mluví o Božské podstatě Spasitele Ježíše Krista.

1) Starozákonní verše mluví o Božské podstatě Spasitele:

“Já, Já jsem JHVH. A kromě mne žádný Spasitel není.” (Izajáš 43:11 RH)

“...A kromě mne není žádný jiný Bůh ('Elohiym). Spravedlivý Bůh ('El) a Spasitel není kromě mne.” (Izajáš 45:21 RH)

“Já jsem JHVH tvůj Bůh ('Elohiym) ze země egyptské. Nebudeš znát žádného Boha ('Elohiym), kromě mne, neboť kromě mne žádný Spasitel není.” (Ozeáš 13:4 RH)

Z výše uvedených veršů vyplývá, že kromě Boha, Spasitele není žádný jiný Bůh, Spasitel.

“Proto sám Pán ('Adonay) ti dá znamení. Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel ('El 'Immanuw'el = Bůh s námi).” (Izajáš 7:14 RH)

“Neboť se nám narodilo dítě, je nám dán syn, a na jeho rameni spočine vláda a bude nazván Divuplný Rádce, Mocný Bůh ('El), Věčný Otec, Vládce Pokoje. Šíření jeho vlády a pokoje nebude konce, na trůně Davidově a nad jeho královstvím, aby je ustanovil a podepřel právem a spravedlností od toho času až navěky. Horlivost JHVH zástupů to učiní.” (Izajáš 9:5 [6] – 6 [7] RH)

“Hle, přicházejí dny, říká JHVH, kdy vzbudím Davidovi spravedlivý Výhonek, a Král bude vládnout a moudře jednat. A vykoná právo a spravedlnost v zemi. V jeho dnech Juda bude zachráněn, Izrael bude bydlet v bezpečí. A bude nazván tímto jménem: JHVH naše spravedlnost.” (Jeremiáš 23:5-6 RH)

Výše uvedené verše jsou proroctvím o narození syna z panny, jemuž dají jméno: Bůh s námi, Divuplný Rádce, Mocný Bůh, Věčný Otec, Vládce Pokoje. Bude králem z rodu krále Davida. Ustanoví své království a podepře jej spravedlností. Přičemž to učiní horlivost JHVH zástupů. Bude nazván jménem: JHVH naše spravedlnost.

2) Novozákonní Písma Bible (dále jen “NZ”) identifikují Ježíše Krista s Bohem, Spasitelem Starozákonních Písem Bible (dále jen “SZ”):

“Narození Ježíše Krista se událo takto: ... Když pak o těchto věcech přemýšlel, hle, Pánův anděl se mu ukázal ve snu a řekl: 'Josefe, synu Davidův, neboj se vzít si Marii za svou manželku, neboť to, co je v ní počato, je z Ducha Svatého. Porodí pak syna a dáš mu jméno Ježíš (z Hebrejštiny: JHVH je Spasitel), neboť on zachrání svůj lid od jejich hříchů.' Toto všechno se stalo, aby se naplnilo to, co Pán promluvil skrze proroka, který řekl: 'Hle, panna bude těhotná a porodí syna a dají mu jméno Emmanuel,' které se překládá Bůh s námi.” (Matouš 1:18-23 NBK)

Z výše uvedených veršů vyplývá, že Ježíš, t.j. JHVH je Spasitel, je Bůh s námi (tedy Bůh, jež vzal na sebe lidské tělo a přebýval s námi lidmi). Ježíš je ten Divuplný Rádce, Mocný Bůh, Věčný Otec, Vládce Pokoje. Ježíš poté, co byl ukřižován za naše hříchy, vstal z mrtvých, vystoupil do nebe, usedl po pravici Boží, začal kralovat z nebe a seslal pomocníka – Ducha Svatého, který doručil o Letnicích v 1. století po Kristu lidem prostřednictvím apoštolů evangelium o spáse v Kristu. Ve stejný

den, kdy byla poprvé veřejně hlášána spása skrze vzkříšeného Ježíše Krista z mrtvých, přijal Ježíš do svého království (církve, společenství, vztahu s Ním) na 3000 lidí, kteří uposlechli evangelium a byli Jim spaseni.

3) Bůh SZ a Ježíš Kristus NZ jsou jedno:

“Na počátku stvořil Bůh ('Elohiym) nebe a zemi. Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůň byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží ('Elohiym).” (1. Mojžíšova 1:1-2 EB)

“Pak Bůh ('Elohiym) řekl: 'Učiňme člověka **k našemu obrazu, podle naší podoby**. A nechť panují nad mořskými rybami, nad vzdušným ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad vším hemžícím se, co se hemží po zemi.' Tak Bůh ('Elohiym) stvořil člověka k svému obrazu, stvořil ho k obrazu Boha ('Elohiym), jako muže a ženu je stvořil.” (1. Mojžíšova 1:26-27 RH)

“Pak JHVH Bůh ('Elohiym) řekl: 'Hle, člověk se stal jako **jeden z nás**, zná dobro i zlo...’” (1. Mojžíšova 3:22 RH)

“Tvůj trůn, ó Bože ('Elohiym), je na věky věků; žezlo tvého království je žezlo spravedlnosti.” (Žalm 45:7 [6] RH)

“Řekl jsem: 'Bože ('El) můj,...Dávno jsi položil základy země a nebesa jsou dílem tvých rukou. Ony pomínou, ale ty přetrváš. Ano, všechny zestárnou jako roucho. Vyměníš je jako oděv a budou změněny. Ty však jsi tentýž a tvá léta nebudou mít konce.’” (Žalm 102:25-28 [24-27] RH)

“Tak řekl JHVH, tvůj vykupitel, který tě vytvořil od lůna: 'Já jsem JHVH, který učinil všechny věci, který sám roztáhl nebesa, který sám rozprostřel zemi.’” (Izajáš 44:24 RH)

“Na počátku byl *(určitý člen)* Slovo (Logos) a *(určitý člen)* Slovo (Logos) byl u *(určitý člen)* Boha (Theos) a *(určitý člen)* Slovo (Logos) byl *(bez určitého členu)* Bůh (Theos). On byl na počátku u *(určitý člen)* Boha (Theos). Všechno bylo stvořeno skrze něj a bez něj nebyla stvořena ani jedna věc...A *(určitý člen)* Slovo (Logos) se stal tělem a přebýval mezi námi...Jan o něm vydával svědectví a volal: 'Toto je ten, o němž jsem řekl: 'Ten, který přichází za mnou, je přede mnou, neboť byl přede mnou...’...Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, ale milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista. *(bez určitého členu)* Boha (Theos) nikdo nikdy neviděl; jediný Syn, který je v *(určitý člen)* Otcově náručí, ten ho vysvětlil. ” (Jan 1:1-3 RH, 14-15, 17-18 RH)

“Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi *(určitý člen)* Bůh (Theos) k otcům skrze proroky,... Ale o Synu říká: 'Tvůj trůn, ó *(určitý člen)* Bože (Theos), je na věky věků; žezlo spravedlnosti je žezlem tvého království.'... A dále: 'Ty, Pane, jsi na počátku založil zemi a nebesa jsou dílem tvých rukou. Ona pomínou, ty však zůstáváš; všechna zestárnou jako roucho. Svineš je jako plášť a budou změněna; ty však jsi tentýž a tvá léta nikdy nepřestanou.’” (Židům 1:1, 8, 10-12 NBK)

Ježíš řekl: “Já a Otec jsme jedno.” (Jan 10:30 NBK)

Hebrejské 'Elohiym označuje Boha v plurálu. JHVH Bůh SZ o sobě mluví v plurálu. JHVH Bůh SZ o sobě prohlašuje, že sám vše stvořil. NZ ale identifikuje Boha Stvořitele SZ s Ježíšem a říká o Ježíši, že je Bůh (bez určitého členu i s určitým členem). Jak je to možné? Znamená to, že jsou dva různí Bohové, jak fakticky učí, ale výslovně to nepřipustí Svědkové Jehovovi? - Bůh Otec a bůh Ježíš Kristus? Nikoliv! JHVH Bůh (bez určitého členu i s určitým členem), je Bohem v plurálu (hebrejsky: 'Elohiym). Je pluralitou Otce, Syna a Ducha Svatého. Ve SZ o sobě mluví jako o jediném skutečném Bohu, což mělo svůj význam k zachování Židů jako monoteistického národa (v moři polyteistických pohanských národů) a pro jejich přípravu na příchod Spasitele. Svědkové Jehovovi z toho učinili nesprávný závěr, že to znamená, že Bůh je numericky jedinou osobou. V NZ se však Bůh dává lidem poznávat jako Otec, Syn a Duch Svatý, z nichž každý je svou podstatou Bůh, ač každý z nich má jinou roli v plánu spásy lidstva. To, že Ježíš Kristus na sebe vzal lidské tělo, stal se člověkem, služebníkem, který zemřel za hříchy lidí na kříži je pouze naplněním role, kterou Ježíš přijal v Božím plánu spásy a nijak to nesnižuje význam těch veršů Písma, které jej označují za Boha (např. Filipským 2:6-11). Právě

naopak, ve světle veršů, které vyjadřují jeho Božskou podstatu, je nutno vykládat všechny ostatní verše, které popisují Ježíše v jeho lidské podobě nebo které popisují jeho roli, kterou přišel naplnit. Jinými slovy, člověk Ježíš, je Bůh v lidském těle, který se vzdal svého Božského potenciálu (všemohoucnosti, veškerého poznání, všudypřítomnosti), ale nikoliv své Božské podstaty (věčný, svatý, absolutně dobrý, milující, spravedlivý, milosrdný), aby se mohl stát člověkem, a to vše, aby nám lidem mohl vysvětlit Boha, co máme udělat, abychom byli Bohem zachráněni před trestem za naše hříchy a aby náš trest podstoupil na kříži. Bůh nás tak miluje, že vydal sám sebe k umučení a ukřižování lidem, které stvořil, aby všem nám hříšníkům mohl nabídnout záchranu. Pouze oběť věčného Boha má moc odvrátit věčné důsledky hříchu od člověka. Tomu, komu tato oběť nestačí, nemá Bůh co dalšího nabídnout a ponechává jej svému vlastnímu osudu až do dne, kdy si jeho duši vyžádá z tohoto světa. Tím skončí veškeré naděje takového člověka na záchranu a čeká jej pouze věčný trest za jeho vlastní hříchy.

Bůh není numericky jedinou osobou, ale pluralitou osob (hebrejsky: 'Elohiym), které mají stejnou Božskou podstatu a které jsou jedno - v jednotě. Božská podstata Otce, Syna a Ducha Svatého a jejich dokonalý soulad jsou důvodem, pro který NZ o každém z nich mluví jako o Bohu (řecky: Theos), neboť každý z nich reprezentuje Boha v jeho plnosti, ale nikdo z nich nejedná jako Bůh zcela nezávisle na ostatních.

4) Otec, Syn a Duch Svatý jednají společně a v dokonale shodě:

a) Společně jsou u Otce:

“Na počátku byl Slovo a Slovo byl u Boha a Slovo byl Bůh. On byl na počátku u Boha. (Jan 1:1-2 RH)

“Nám to však Bůh zjevil skrze svého Ducha. Duch totiž zkoumá všechny věci, i Boží hlubokosti. Vždyť kdo z lidí zná nitro člověka, než duch člověka, který je v něm? Tak ani Boží věci nezná nikdo jiný než Duch Boží.” (1. Korintským 2:10-11 NBK)

b) Společně svědčí o tom, kdo je Ježíš:

“Já svědčím sám o sobě a Otec, který mě poslal, svědčí o mně.” (Jan 8:18 NBK)

“Až však přijde ten Utěšitel, kterého vám já pošlu od Otce, Duch pravdy, který vychází z Otce, ten bude o mně vydávat svědectví.” (Jan 15:26 NBK)

c) Společně se účastní na vzkříšení Ježíše z mrtvých:

“Jsme s ním tedy skrze křest pohřbeni do smrti, abychom tak jako byl Kristus vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, i my mohli začít chodit v novosti života.” (Římanům 6:4 NBK)

“Ježíš jim odpověděl: 'Zbořte tento chrám a ve třech dnech ho postavím'...On však mluvil o chrámu svého těla.” (Jan 2:19, 21 NBK)

“Jestliže tedy Duch Toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, přebývá ve vás, pak Ten, který vzkřísil z mrtvých Krista, obživí i vaše smrtelná těla skrze svého Ducha přebývajícího ve vás.” (Římanům 8:11 NBK)

“Toho Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni jsme toho svědky.” (Skutky 2:32 NBK)

d) Společně se účastní na vyslání Ducha Svatého:

“Avšak Utěšitel, ten Duch Svatý, kterého Otec pošle v mém jménu, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.” (Jan 14:26 NBK)

“Až však přijde ten Utěšitel, kterého vám já pošlu od Otce, Duch pravdy, který vychází z Otce, ten bude o mně vydávat svědectví.” (Jan 15:26 NBK)

“Já vám však říkám pravdu: Je pro vás užitečné, abych odešel. Jestliže totiž neodejdu, nepřijde k vám Utěšitel; jestliže však odejdu, pošlu ho k vám.” (Jan 16:7 NBK)

“Kdo tedy toto odmítá, neodmítá, člověka, ale Boha, který nám také dal svého Svatého Ducha.” (1. Tesalonickým 4:8 NBK)

e) Společně se účastní na království:

“A říkám vám, že od této chvíle už nebudu pít z tohoto plodu vinného kmene až do toho dne, kdy ho s vámi budu pít nový v království svého Otce.” (Matouš 26:29 NBK)

“Ježíš odpověděl: 'Mé království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům...'” (Jan 18:36 NBK)

“Ježíš odpověděl: 'Amen, amen, říkám ti: Jestliže se někdo nenarodí z vody a z Ducha, nemůže vejít do Božího království.'” (Jan 3:5 NBK)

f) Sdílejí společnou autoritu:

“Proto jděte, dělejte učedníky ze všech národů a křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého.” (Matouš 28:19 NBK)

g) Sdílejí společnou vůli pro člověka:

“Ne každý, kdo mi říká 'Pane, Pane', vejde do nebeského království, ale ten, kdo koná vůli mého Otce, který je v nebesích.” (Matouš 7:21 NBK)

“Milujete-li mě, zachovávejte má přikázání.” (Jan 14:15 NBK)

“Až však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy. Nebude totiž mluvit sám od sebe, ale cokoliv uslyší, to bude mluvit; bude vám oznamovat i věci, které mají přijít.” (Jan 16:13 NBK)

“Neboť to je láska k Bohu, abychom zachovávali jeho přikázání; a jeho přikázání nejsou těžká.” (1. Janův 5:3 NBK)

h) Společně přebývají v křesťanech:

“Ježíš mu odpověděl a řekl: 'Jestliže mě někdo miluje, bude zachovávat mé slovo: a můj Otec ho bude milovat a přijde k němu a zřídí si u něj příbytek.'” (Jan 14:23 NBK)

“Anebo nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha Svatého ve vás, kterého máte od Boha, a nejste sami svoji?” (1. Korinským 6:19 NBK)

“Jaké je spolčení Božího chrámu s modlami? Vy jste přece chrám živého Boha, jak Bůh řekl: 'Budu v nich přebývat a procházet se mezi nimi. Budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.'” (2. Korinským 6:16 NBK)

Otec, Syn a Duch Svatý jsou jedno. Jednají společně a jsou v dokonale shodě. To by nebylo možné, pokud by se nejednalo o osoby, které si nejsou rovny, co do své Božské podstaty, autority, poznání, moci a všech dalších atributů, které náležejí pouze Bohu.

5) Ježíš Kristus se klade na roveň Bohu, resp. se označuje za Boha:

“Syn člověka je totiž Pánem i nad sobotou (řecky: sabbaton).” (Matouš 12:8 NBK)

“Ale sedmý den je odpočínutí (hebrejsky: shabbath) JHVH tvého Boha ('Elohiym). V něm nevykonáš žádnou práci ani ty, ani tvůj syn, ani tvoje dcera, tvůj sluha, ani tvoje služka, ani tvůj dobytek, ani host, jež pobývá v tvých branách.” (2.Mojžíšova 20:10 RH)

“Ježíš jim ale odpověděl: 'Můj Otec až doposud pracuje; i já pracuji.' Židé ho tedy kvůli tomu chtěli zabít ještě více, neboť nejenom rušil sobotu, ale také nazýval Boha svým vlastním Otcem a tak se dělal rovným Bohu.” (Jan 5:17-18 NBK)

“Ježíš jim řekl: 'Amen, amen, říkám vám: Dříve než byl Abrahám, já jsem.' Vzali tedy kamení, aby po něm házeli...” (Jan 8:58 NBK)

“Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně; alespoň kvůli těm samotným skutkům mi věřte.” (Jan 14:11 NBK)

“A jak jim řekl: 'Já jsem.' ustoupili nazpět a padli na zem.” (Jan 18:6 NBK)

“A Bůh ('Elohiym) řekl Mojžíšovi: 'JSEM, KTERÝ JSEM'. A řekl: 'Toto řekneš dětem Izraele: 'JÁ JSEM mě posílá k vám.,’” (2. Mojžíšova 3:14 RH)

Ježíš se označuje za Pána sobotního dne odpočínutí, který ustanovil JHVH Izraelcům jako jedno z deseti přikázání. Boha nazýval svým vlastním Otcem. Používal na sebe označení “Já jsem”, které pro sebe používal Bůh ve SZ. Židé rozuměli, že se tím klade na roveň Bohu a chtěli jej zabít protože se domnívali, že se rouhá Bohu.

6) Ježíš Kristus učí, že člověk se má klanět Bohu:

“Tehdy mu Ježíš řekl: 'Odejdi, Satane! Vždyť je napsáno: ‚Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jemu jedinému budeš sloužit.‘” (Matouš 4:10 NBK)

a) Ježíš přijímá, že se mu lidé klanějí:

“A hle, přišel malomocný a klaněl se mu se slovy: 'Pane, kdybys jen chtěl, můžeš mě očistit.’” (Matouš 8:2 NBK)

“Zatímco k nim mluvil tyto věci, náhle k němu přistoupil představený synagogy a klaněl se mu se slovy: 'Moje dcera právě zemřela. Ale pojď, vlož na ni ruku a bude žít.’” (Matouš 9:18 NBK)

“Ti, kdo byli na lodí, pak přistoupili a klaněli se mu se slovy: 'Ty jsi opravdu Boží Syn!’” (Matouš 14:33 NBK)

b) Apoštolové nepřijímají, aby se jim lidé klaněli:

“A když Petr vcházel, stalo se, že mu Kornélius vyšel naproti a padl k jeho nohám a klaněl se mu. Petr ho však zvedl se slovy: 'Vstaň, já sám jsem také člověk!’” (Skutky 10:25-26 NBK)

“Když tedy zástupy uviděly, co Pavel udělal, pozdvihly svůj hlas a říkaly lykaonsky: 'Bohové sestoupili k nám v lidské podobě!' A říkali Barnabášovi Zeus a Pavlovi Hermes, protože hlavně on mluvil. Kněz Diova chrámu, který byl před jejich městem, tedy přivedl k branám býky s věnci a chtěl se zástupy obětovat. Když to však apoštolové Barnabáš a Pavel uslyšeli, roztrhli svá roucha, vběhli do zástupu a křičeli: 'Muži, co to děláte? I my jsme lidé stejné přirozenosti jako vy a kážeme vám evangelium, abyste se obrátili od těchto marností k živému Bohu, který stvořil nebe a zemi i moře a všechno, co je v nich.’” (Skutky 14:11-15 NBK)

c) Andělé se klanějí Bohu, andělé se klanějí Ježíšovi:

“Ty jsi JHVH, ty jediný. Ty jsi učinil nebe, nebesa nebes se všemi jejich zástupy, zemi i vše, co je na ní, moře i vše, co je v nich. A všechny je zachovááš. A nebeské zástupy se ti klanějí.” (Nehemiáš 9:6 RH)

“A opět, když uvádí Prvorozeného do světa, praví: 'Ať se mu pokloní všichni andělé Boží.’” (Židům 1:6 NS)

d) Andělé nepřijímají, aby se jim lidé klaněli:

“A já Jan jsem tyto věci viděl a slyšel. A když jsem je uslyšel a uviděl, padl jsem, abych se klaněl u nohou toho anděla, který mi tyto věci ukazoval. Ale on mi řekl: 'Hleď, abys to nedělal! Neboť jsem spolumužník tvůj i tvých bratrů proroků a těch, kteří zachovávají slova této knihy. Klaněj se Bohu.’” (Zjevení 22:8-9 NBK)

7) Pisatelé NZ identifikují Ježíše Krista s Bohem:

a) Bůh je Pán a Spasitel a Ježíš je Pán a Spasitel:

“...‘Má duše velebí *(určitý člen)* Pána (Kurios) a můj duch jásá v *(určitý člen)* Bohu (Theos), mém *(určitý člen)* Spasiteli (Soter),..’” (Lukáš 1:46-47 NBK)

“Neboť se vám dnes narodil Spasitel (Soter) ve městě Davidově, totiž Kristus, Pán (Kurios).” (Lukáš 2:11 NBK)

b) Bůh je Spasitel a Ježíš je Spasitel:

“Pavel, apoštol Ježíše Krista, podle přikázání *(bez určitého členu)* Boha (Theos), našeho *(bez určitého členu)* Spasitele (Soter), a Ježíše Krista, naší naděje,...” (1. Timoteovi 1:1 RH)

“...a která se nyní ukázala skrze příchod našeho *(určitý člen)* Spasitele (Soter) Krista Ježíše, který zničil smrt a skrze evangelium vyvedl na světlo život a nesmrtelnost,...” (2. Timoteovi 1:10 NBK)

c) Další verše v NZ identifikující Ježíše s Bohem ve SZ:

JHVH posvěcuje lidi. (2. Mojžíšova 31:13) Ježíš Kristus posvěcuje lidi. (1. Korintským 1:30)

JHVH je Pán pánů. (5. Mojžíšova 10:17) Ježíš Kristus je Pán pánů. (Zjevení 17:14)

JHVH je jediná Skála. (5. Mojžíšova 32:3,4, Izajáš 44:8) Ježíš Kristus byl tou Skalou. (1. Korintským 10:4)

Jen JHVH zná srdce všech lidí. (1. Královská 8:39) Ježíš Kristus zná srdce všech lidí. (Lukáš 5:22, Jan 2:24-25)

8) Apoštolové a pisatelé NZ označují Ježíše Krista za Boha:

a) Apoštol Jan:

“Na počátku byl *(určitý člen)* Slovo (Logos) a *(určitý člen)* Slovo (Logos) byl u *(určitý člen)* Boha (Theos) a *(určitý člen)* Slovo (Logos) byl *(bez určitého členu)* Bůh (Theos). On byl na počátku u *(určitý člen)* Boha (Theos). (Jan 1:1-2 RH)

b) Apoštol Tomáš a apoštol Jan:

“Tomáš zvaný Didymus, jeden z dvanácti, však nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: 'Viděli jsme Pána! ale on jim řekl: 'Dokud neuvidím stopu hřebů v jeho ruce a nestrčím svůj prst na místo hřebů a dokud nevložím svou ruku do jeho boku, nikdy neuvěřím.' A po osmi dnech byli jeho učedníci znovu uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel (a dveře byly zavřené) a postavil se doprostřed a řekl: 'Pokoj vám.' Potom řekl Tomášovi: 'Dej svůj prst sem a pohleď na mé ruce, vztáhni svou ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.' A Tomáš odpověděl slovy: 'Můj (určitý člen) Pán (Kurios) a můj (určitý člen) Bůh (Theos)!' Ježíš mu řekl: 'Tomáši, uvěřil jsi, protože jsi mě viděl. Blaze těm, kteří neviděli a uvěřili.'” (Jan 20:24-29 NBK)

c) Apoštol Petr a Lukáš:

“...A stane se, že každý, kdo bude vzývat jméno Pána (Kurios), bude spasen.'...At' tedy ví s jistotou všechen dům Izraele, že (určitý člen) Bůh (Theos) ho učinil Pánem (Kurios) a Kristem – toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali.'...To zaslíbení totiž platí vám i vašim dětem i všem, kdo jsou daleko, kohokoli povolá Pán (Kurios), naš (určitý člen) Bůh (Theos).” (Skutky 2:21, 36, 39 NBK)

d) Apoštol Pavel:

“...jejichž jsou otcové a z nichž podle těla pochází Kristus, který je nade vším, požehnaný (bez určitého členu) Bůh (Theos) na věky. Amen.” (Římanům 9:5 NBK)

“Mějte v sobě to smýšlení, které bylo v Kristu Ježíši. Ačkoliv byl v podobě (bez určitého členu) Boží (Theos), nelpěl na tom, že je roven (bez určitého členu) Bohu (Theos), nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe podobu otroka a stal se podobným lidem...” (Filipským 2:5-7 NS)

“...v očekávání té požehnané naděje, totiž slavného příchodu našeho (určitý člen) velikého Boha (Theos) a Spasitele (Soter) Ježíše Krista,...” (Titovi 2:13 NBK)

e) Apoštol Petr:

“Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm, kteří s námi dosáhli stejně drahé víry skrze spravedlnosti našeho (určitý člen) Boha (Theos) a Spasitele (Soter) Ježíše Krista:...” (2. Petrův 1:1 NBK)

9) Ranní křesťané věřili, že Ježíš Kristus je Bůh:

Ignatius (30-107 po Kristu): “Náš Pán a Bůh, Ježíš Kristus, Syn živého Boha...” (Dopis Efezanům, kap. 15, delší verze). “Neboť náš Bůh, Ježíš Kristus, byl” (Dopis Efezanům, kap. 18, kratší verze). “**ZDRŽUJTE SE JEDU HERETIKŮ: ...Někteří z nich říkají, že Syn je pouhý člověk... Mějte se na pozoru před takovými lidmi, aby se nestali léčkou pro vaši duši.** (Dopis Tralianským, kap. 6 a 7, delší verze). “...a pokračujte v důvěrném vztahu s Ježíšem Kristem naším Bohem...” (Dopis Tralianským, kap. 7, kratší verze).

Justin Mučedník (110-165 po Kristu): “Neboť Kristus je Král a Kněz a Bůh a Pán a anděl a člověk...” (Dialog s Trifem, kap. 34)

Ireneus (120-202 po Kristu): “Tak, aby Kristu Ježíši, našemu Pánu a Bohu a Spasiteli a Králi...” (Proti herezím, kniha 1., kap. 10, odst. 1)

10) Lidé, kteří se označují za křesťany, do dnešní doby věří, že Ježíš Kristus je Bůh:

“...Pro křesťany je Ježíš Kristus očekávaným Mesiášem, Spasitelem, Bohem, který lidem přinesl spásu. Je jediným prostředníkem mezi Bohem a lidmi, je vyvrcholením Božího zjevení...” (Zdroj:http://cs.wikipedia.org/wiki/Je%C5%BE%C3%AD%C5%A1#Je.C5.BE.C3.AD.C5.A1_v_pojet.C3.AD_r.C5.AFzn.C3.BDch_n.C3.A1bo.C5.BEenstv.C3.AD)

Starozákonní Písma Bible, proroci, Otec, Ježíš, Duch Svatý, Ježíšovy zázraky, apoštolové, pisatelé Novozákonních Písem Bible (tedy Bohem autorizovaná svědectví), dále ranní křesťané a lidé hlásící se ke křesťanství i po 2000 letech (tedy další svědectví) jasně svědčí, že: “JEŽÍŠ JE BŮH!” Svědectví, jejich shoda v tomto bodě a jejich historická kontinuita svědčí pro Ježíšovo Božství.

Jaké z toho vyplývají důsledky? Za to, že nás Bůh stvořil jako svobodné bytosti (které se mohou rozhodnout, zda udělají dobro nebo zlo – hříchy), zaplatil Bůh nejvyšší cenu. Byl to totiž Bůh Ježíš Kristus v podobě člověka, kdo se nechal ukřižovat a zabít svými stvořeními na kříži a vzal tak na sebe trest smrti za naše hříchy. “Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozenného Syna, aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl věčný život.” (Jan 3:16 NBK) To znamená, že aby nám Bůh mohl nabídnout záchranu před trestem za naše hříchy, který si vyžaduje Jeho svatost a spravedlivost, podstoupil kvůli nám, tu nejvyšší možnou oběť. Pokud šel Bůh do takového extrému, že obětoval sám sebe, pak to vylučuje jakoukoliv menší oběť, než Boží, jako nedostatečnou pro záchranu lidí. Současně větší oběť než Boží neexistuje. Protože sám Bůh zaplatil za naše hříchy svou vlastní krví, je to pouze Bůh, který má právo stanovit, za splnění jakých podmínek odpustí člověku hříchy.

Pokud jste Svědek Jehovův a máte problém přijmout, že Ježíš je Bůh, protože zemřel na kříži a tím dle učení Svědků Jehovových přestal existovat, což odporuje věčné podstatě Boha, tak přemýšlejte o pravdivosti učení lidmi založené náboženské organizace Svědků Jehovových ve světle výše uvedených jasných a srozumitelných učení Písma o tom, že Ježíš je Bůh. Dále si důkladně prostudujte následující verše, které mluví o tom, že Ježíš nepřestal existovat ani po smrti na kříži: “Neboť David o něm říká: 'Viděl jsem Pána stále před sebou, neboť je po mé pravici, abych nezakolísal; proto se mé srdce zaradovalo a můj jazyk se rozjásal, nadto i mé tělo (sarx) bude odpočívát v naději, neboť nezanecháš mou duši (psuche) v podsvětí (hades), ani nestrpíš, aby tvůj Svatý došel zkázy. Dal jsi mi poznat cesty života, naplníš mě radostí svou přítomností.’” “Muži bratři, o praotci Davidovi vám mohu směle říci, že zemřel a byl pohřben a jeho hrob je mezi námi až do dnešního dne. A proto jsouce prorokem a znajíce, že se mu Bůh přísahou zavázal, že potomka z jeho beder posadí na jeho trůn; viděl do budoucnosti a promluvil o Kristově zmrtvýchvstání, že jeho duše (psuche) nebyla zanechána v podsvětí (hades) a ani jeho tělo (sarx) nedošlo zkázy. Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni jsme toho svědky.” (Skutky 2:25-32 RH) Ježíš umírající na kříži řekl ukřižovanému zločinci, který v něj uvěřil: “Amen, říkám ti, dnes budeš se mnou v ráji.” (Lukáš 23:43 NBK) Jinými slovy, Ježíšovo tělo bylo po jeho smrti pohřbeno v hrobě, ale Jeho duše šla do duchovní sféry, kde jsou duše zemřelých (hades), a to do té části, o které Ježíš mluví jako o ráji. Potom, co vstal z mrtvých a opakovaně se po určitou dobu ukazoval svým učedníkům, vystoupil Ježíš do nebe, kde usedl po pravici Boha Otce a začal kralovat ve svém království v srdcích, myslích a duších lidí, kteří jej přijali za svého Pána a Spasitele (Skutky 2).

Nyní, proč je tak důležité, aby člověk věřil, že Ježíš je Bůh? Ježíš učí: “...Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jemu jedinému budeš sloužit.” (Matouš 4:10 NBK) Ježíš dále učí: “Neboť, jestliže neuvěříte, že JÁ JSEM, zemřete ve svých hříších.” (Jan 8:24 RH)

Jaké z toho vyplývají důsledky? Předně, jestliže člověk neuvěří, že Ježíš je Bůh, zemře ve svých hříších. Pokud Bůh tak hrozně trpěl za cizí hříchy, jak velké asi bude utrpení těch, kteří odmítnou Jeho věčnou obět' a ponesou věčný trest za vlastní hříchy?

Nakonec ještě jedna poznámka k jednomu rozšířenému zlovyku, na který člověk často narazí a tím je používání slov Bože, Pane Bože, Ježíši, Ježíši Kriste atp. lehkovážným způsobem v každodenním životě, ať již z legrace nebo v nějakém pohnutí (překvapení, zklamání, podrážděnost, vztek, hněv, nenávist atd.). Apoštol Pavel napsal: *“A všechno, cokoli děláte slovem nebo skutkem, všechno to činite ve jménu Pána Ježíše a děkujte skrze něj Bohu a Otcí.”* (Koloským 3:17 NBK) Zamyslete na tím, jak tato slova používáte, zda je to za účelem díkuvzdání Bohu, který Vás stvořil, poskytl Vám vše pro Váš život na zemi a dokonce i zemřel na kříži, abyste mohli žít navěky v Božím nebeském království pro případ, že se svobodně rozhodnete uposlechnout evangelium Ježíše Krista.

Pokud věříte, že Ježíš Kristus není Bůh, kde je pro to autorita v Božím Slově? Pokud hledáte odpovědi na své otázky ohledně Ježíšova Božství, rád Vám s tím pomůžu. E-mail: hodanko@volny.cz, mobil: 731 102 709, www.viravboha.cz, Robert Hodanko

Poslední revize 09.12.2011